A°. 1808. N°. 120.

EXTRA-ORDINAIRE

KONINKLIJKE COURANT.

Maandag den 16 Meij.

NB. Deze EXTRA-ORDINAIRE COURANT wordt alömme voor den gewonen Prijs eener ordinaire Courant uitgegeven.

FRANKRYK.

PARYS *den* 12 *Meij.*

EEN bloedig oproer is in Spanjen voorgevallen. Het verslag daar van, en de gebeurtenisſen, die op het ontvangen dier tijding te Bayonne hebben plaats gehad, worden door het officiëel Blad van gister medegedeeld in het navolgend artikel:

BAYONNE *den 6 Meij.*

„ Het volk van Madrid was, zedert de gebeurtenisſen van Aranjuez, in gedurige opſchudding. Dezelfs ſtoutheid en hoogmoed waren tot zodanig een punt geklommen, dat zulks onbeſchrijfelijk is. De overwinning, welke het op zijnen Koning behaald had; de zegenteekens, welken het zich verhovaardigde verkregen te hebben op de twee-honderd Karabiniers, die de wacht van den Prins *de la Paz* uitmaakten, deden het denken, dat alles voor zijne grilligheden en tomelooze driften moest buigen. Dagelijks werden de Franſchen beledigd. Dikwerf zijn de ſchuldigen exemplaar geſtraft. Maar altoos hebben de Franſchen koelbloedigheid, en kalmte van magt aan deze tomelooze hoop tegengeſteld. Het is waar, dat de goede gezindheid van de meesten der eerlijke inwoners van Madrid de goede maatregelen der Franſchen ondersteunde."

„ Sedert twee dagen waren de bijëenrottingen talrijker, en ſchenen eene bedoeling te hebben. Geſchrevene billetten, proclamatiën, werden op het platte land verſpreid. De bedaarde aanſchouwers, Franſchen en Spanjaarden zagen eene Criſis naderen, en zagen die met vreugde. Zonder eene gevoelige les, was het onmogelijk deze misleide menigte tot bedaarde redenen te brengen."

„ De Koningin van Etrurië en de Infant Don *Francisco*, verontwaardigd over de beledigingen, aan welken zijlieden dagelijks waren blootgeſteld, verzochten en verkregen de permiſſie van zich naar Bayonne te begeven. De Groot-Hertog zond een van zijne Aide-de-Camps, om hen te complimenteeren, en zich te verzekeren, dat zijlieden aan geene beledigingen waren blootgeſteld. Op de plaats van het Paleis aangekomen werd die officier door zamenrottingen omringd. Hij verdedigde zich zeer lange. Hij was op het punt van om te komen! wanneer tien grenadiers van de wagt met geveld geweer aankwamen, en hem redden."

„ Op het eigen oogenblik werd een Onder-Officier in eene andere zamenrotting gekwetst. De groote ſtraat van Alcala, de Zonne-poort en Majoor-plaats, waren met volk overdekt. De Groot-Hertog laat alarm ſlaan, en ieder, bevind zich op zijn post. Een battaillon van de Garde, op piquet bij den Groot-Hertog met twee ſtukken kanon, begeeft zich naar de plaats van het Paleis. Het wordt oogenblikkelijk door de muiters beledigd; ſtelt zich in battaille, en begint een vuur van twee gelederen. Het ſchroot vliegt door onderſcheidene ſtraten; alle de zamenrottingen zijn op één oogenblik uit elkander, en de grootſte ſchrik volgt op de woedenſte ſtoutheid."

„ De Groot-Hertog had aan den Generaal *Grouchy* order gezonden, om intevrukken door de ſtraat van Alcala, om eene zamenrotting van meer dan twintig duizend perſonen, die zich aldaar en op de omliggende pleinen vergaderd hadden, uit een te drijven. Twintig kanonſchoten met ſchroot, en het herhaald inhouwen der kavallerie, maakten terſtond alle de ſtraten ſchoon. De muiters vluchtten als toen in de huizen, en begonnen uit de vengſters te ſchieten. De Brigade-Generaals *Guillot* en *Daubrai* deden de deuren openloopen, en alle, die men gewapend vondt, werden over de kling gejaagd. Een detachement van de Garde te Paard, aan welker ſpits de Chef van het eskadron *Daumenil* ſtond, hieuw onderſcheidene malen op het plein. Die Officier heeft twee paarden onder zich verloren. Des Generaals *Grouchy's* paard werd gekwetst."

„ Ondertusſchen dit gebeurde, vervoegden zich de oproerigen naar het tuighuis, om zich aldaar meester te maken van acht-en-twintig ſtukken, en zich te wapenen met tien-duizend geweren, die aldaar voor handen waren. De Generaal *le Franc*, die met zijne brigade in het klooster van *St. Bernard* gecaſerneerd was, marcheerde derwaarts met een regiment, onder het ſlaan van den ſtormarsch. De muiters hadden ſlechts den tijd van eenige kanonſchoten te doen, en alle, die in het tuighuis waren, moesten over de kling. De geweren, die zij uit de kisten begonnen te nemen, werden in de wapenzaal opgeſloten."

„ Een groot aantal boeren van de omliggende dorpen was tot deze groote verrigting in de ſtad geroepen. Zoodra zij zagen hoe ſchielijk het oproer uit elkanderen was gedreven, tragten zij zich in het veld te redden; maar de ruiterij wachtte hen aan onderſcheiden uitgangen; zij werden in de vlakte verſtrooid, en alle, die gewapend waren, werden doodgeſchoten."

„ Het Franſche garnizoen van Madrid had alleenig deel aan deze gebeurtenis, te weten, twee battaillons voetvolk van de garde, gekommandeerd door den Kolonel *Frederichs*; een piquet van de jagers van de garde en 5 a 600 man ruiterij. Zoodra men het kanon hoorde, werd het alarm in de vijf kampen geſlagen; de diviſiën vormden zich, en marcheerden met den ſtorm-marsch naar Madrid; maar toen zij aldaar aankwamen, was de order alreeds hergeſteld. De drie duizend man, welken het garnizoen van Madrid uitmaakte, waren genoegzaam om allen tot reden te brengen. Men begroot ons verlies op 25 dooden en 45 a 50 gekwetſten. Dat der muitelingen beloopt eenige duizenden van de gemeenſte knapen van het land."

„ De Koning nam op het oogenblik het beſluit, om den Groot-Hertog van Berg tot Luitenant-Generaal van het Koninkrijk te benoemen, en zond ten dien einde Koninklijke patent-brieven aan de Junte, en aan den Raad van Castilliën en des Oorlogs. Hij herriep Don *Antonio*, die aan het hoofd van de Junte gelaten was, maar die, in dusdanige groote gebeurtenisſen, noch handvastigheid, noch de noodige ondervinding bezit."

„ De Junte of Raad van het Gouvernement heeft terſtond de bewapening van de geheele ſtad geboden. Alle de goede ingezetenen hebben dezen maatregel toegejuicht, en zien met goedkeuring de ſtraf der ſchuldigen, die, zonder de tegenwoordigheid der Franſchen, door het verbrijſelen van den troon der zwakke Koningen van Spanjen, het Koningrijk zouden vernietigd, en deze brave natie in eene lange doodsangſt gedompeld hebben."

„ Zoodra de Keizer elhier de tijding van deze gebeurtenisſen in Madrid ontving, begaf hij zich oogenblikkelijk naar den Koning *Karel*, die van de Keizerin terugg komen was, alwaar hij ontbeten had. „ Ach riep de oude Koning, (bij het hooren van deze gebeurtenis,) ik voorzag dit ongeluk. De ſchuldigen, die, om hunne driften te voldoen, het volk hebben opgewonden, dachten hetzelve te kunnen tegenhouden, en zij zelven zijn weggezonken in den afgrond, dien zij geopend hadden."

De Koning deed vervolgens den Prins van Asturiën roepen, deed hem den brief van den Groot-Hertog van Berg lezen, die deze gebeurtenis vermeldde, en zeide hem: „ Zie daar een gedeelte der uitwerkſelen van den raad, dien u misdadige lieden gegeven hebben, om de meening van de meenigte te vlijën, en den geheiligden eerbied voor den troon en de gewettigde machten te vergeten. Het is met volksbewegingen, als met brand, men ſtookt die makkelijk aan, maar daar behoort eene andere ondervinding, en een andere arm toe, om die te blusſchen.

No. I.

BRIEF *van* Z. M. DEN KEIZER *aan den* PRINS VAN ASTURIEN.

Mijn Broeder! Ik heb den brief Uwer Koninklijke Hoogheid ontvangen. Zij moet in de papieren, welken zij van den Koning, Hoogdeszelfs Vader, heeft ontvangen, een bewijs gevonden hebben van het belang, welk ik altoos voor Haar heb gevoeld. Zij zal mij vergunnen, om Haar in de tegenwoordige omſtandigheid, met openhartigheid en trouwheid toe te ſpreken. Ik wenschte, bij mijne aankomst te Madrid, mijn Doorluchtigen vriend, tot eenige voor Zijne Staten noodzakelijke verbeteringen overtehalen, om alzoo aan het algemeen gevoelen eenige genoegdoening te geven. De verwijdering van den Prins *de la Paz* ſcheen mij, voor deszelfs geluk en dat zijner onderdanen, noodzakelijk te zijn. De zaken van het noorden hebben mijne reis vertraagd. De gebeurtenisſen van Aranjuez hebben plaats gehad. Ik ben geen regter over het voorgevallene, noch over het gedrag van den Prins *de la Paz*; maar het geen ik weet is, dat het gevaarlijk voor Koningen is, hunne volken te gewennen, om bloed te ſtorten, en zich zelven regt te verſchaffen. Ik ſmeek Gode, dat Uwe K. H. 'er niet zelve, noch een of anderen dag, de ondervinding van gevoele. Het is het belang van Spanjen niet, om nadeel toetebrengen aan eenen Prins, die eene Prinſes van Koninklijken bloede heeft gehuwd, en die zoo langen tijd het Koningrijk geregeerd heeft. Hij heeft geene vrienden meer; Uwe K. H. zal 'er geenen meer bezitten, indien zij ooit ongelukkig wordt. De volken wreken zich gaarne over de huide, die zij ons bewijzen. Hoe ook zou men het proces van den Prins *de la Paz* kunnen opmaken, zonder, te gelijk, de Koningin en den Koning, uwen Vader, daar in te betrekken? dit proces zal de haat en partijzuchtige hartstogten voedſel verleenen; de uitkomst daarvan zal rampzalig zijn voor uwe Kroon. Uwe K. H. heeft daarop geen ander regt, dan dat, hetwelk uwe moeder u heeft overgebragt. Indien dit proces haar ontëert, verſcheurt Uwe K. H. zijn regt. Dat zij dus geen gehoor verleene, aan zwakke en trouwlooze raadgevingen; zij heeft het regt niet, om den Prins *de la Paz* te vonnisſen, Zijne misdaden, indien men 'er hem verwijten kan, gaan in de regten van den troon verloren. Ik heb dikwerf het verlangen aan den dag gelegd, dat de Prins *de la Paz* van de zaken zou worden verwijderd: de vriendſchap van Koning *Karel* heeft mij dikwerf overgehaald, om te zwijgen, en om de oogen van de zwakheden zijner gehechtheid aftewenden. Armzalige ſtervelingen, die wij zijn! zwakheid en dwaling, zie daar ons devies. Maar alles kan zich ſchikken: dat de Prins *de la Paz* uit Spanjen gebannen worde, en ik biede hem eene ſchuilplaats in Frankryk aan. Wat de ſtaat van *Karel den Vierden* betreft, zij heeft plaats gehad op een oogenblik, waarin mijne legers Spanjen bedekten; en, voor het oog van Europa en der nakomelingſchap, zou ik ſchijnen zoo vele troepen te hebben gezonden, alleenlijk om mijn bondgenoot en vriend van den troon te ſtooten. Als naburig Vorst is het mij geoorloofd, om kennis van zaken te begeeren, alvorens dien ſtaat te erkennen. Ik zeg het aan uwe K. H., aan de Spanjaarden, aan de geheele wereld; indien de afſtand van Koning *Karel* uit eigene beweging is geſchied, indien hij daartoe niet door den opſtand en het oproer van Aranjuez is genoodzaakt geweest, maak ik geene zwarigheid, om Uwe K. H. als Koning van Spanjen te erkennen. Ik wensch dus mij met Haar, over dit onderwerp, te onderhouden. De behoedzaamheid, welke ik, ſedert eene maand, in die zaken medebreng, moet Haar eene waarborg zijn voor de onderſteuning, die zij in mij zal vinden, wanneer partijſchappen, van welk eenen aard ook, Haar, op hare beurt, op den troon mogten komen verontrusten. Toen Koning *Karel* mij kennis gaf van het voorgevallene in de maand October

II. werd ik hier over smartelijk aangedaan; en ik meen, door mijne gedane aanzoeken, tot den goeden uitslag der zaak van het Escurial te hebben toegebragt. Uwe K. H. had grootelijks schuld; ik begeer daar toe geen ander getuigenis, dan den brief, dien zij mij geschreven heeft, en welken ik steeds, als mij niet bekend zijnde, heb willen aanmerken. Op hare beurt Koning zijnde, zal zij weten, hoe zeer de regten van den troon geheiligd zijn. Elke stap, door eenen Erfprins, bij een vreemd Vorst gedaan, is misdadig. Uwe K. H. moet alle volksbewegingen en opstanden mistrouwen. Men kan eenige verspreide soldaten van mij vermoorden; doch het verderf van Spanjen zou 'er het gevolg van zijn. Ik heb reeds met moeite gezien, dat men, te Madrid, brieven van den Kapitein-Generaal van Katalonien heeft verspreid, en alles gedaan heeft, wat de hoofden tot onrust kon verwekken. Uwe K. H. kent mijne geheele ziel. Zij ziet, dat ik tusschen verschillende gevoelens dobber, die van nooden hebben om bepaald te worden.

Zij mag verzekerd zijn, dat ik mij, in allen gevalle, met haar, gelijk met haren Koninklijken Vader, zal gedragen. Dat zij aan mijne begeerte gelove, om alles te vereffenen, en gelegenheden te vinden, van haar bewijzen mijner toegenegenheid en volmaakte achting te geven. Hiermede, enz., enz.

Bayonne, den 16 April 1808.

No. II.

Brief *van den Koning* **Karel IV** *aan zijnen Zoon, den Prins van* **Asturien.**

Mijn Zoon!

De trouwlooze raadgevingen der lieden, die U omringen, hebben Spanjen in eenen hagchelijken toestand geplaatst. Het kan door niemand meer gered worden, dan door den Keizer.

Sedert den vrede van Bazel, heb ik gevoeld, dat de eerste behoefte van mijn volk was, in goede verstandhouding met Frankryk te leeven. Geene opöffering is 'er, welke ik niet geoordeeld heb te moeten doen, om dit gewigtig doel te bereiken; zelfs toen nog Frankryk ten prooij was aan kortstondige Gouvernementen, heb ik mijne bijzondere geneigdheid doen zwijgen, om alleen gehoor te geven aan de staatkunde en aan het welzijn mijner onderdanen. Toen de Keizer der Franschen de orde in Frankryk hersteld had, verdween mijne grootste vreeze, en ik bekwam nieuwe redenen, om getrouw te blijven aan mijn stelsel van bondgenootschap.

Toen Engeland aan Frankryk den oorlog verklaarde, had ik het geluk, om neutraal te blijven, en voor mijne volken de weldaden van den vrede te bewaren. Sedert overrompelde Engeland vier mijner Fregatten, en deed mij den oorlog aan, zelfs vóór mij dien verklaard te hebben. Ik moest geweld met geweld te keer gaan, en de rampen des krijgs deeden zich aan mijne onderdanen gevoelen.

Spanjen, door kusten omringd, een groot gedeelte zijner welvaart aan zijne overzeesche bezittingen verschuldigd zijnde, leed door den oorlog meer dan eenige andere Staat. De ophouding van den koophandel, en de onheilen aan dien staat van zaken verbonden, deden zich aan mijne onderdanen ondervinden. Verscheidenen hunner waren onregtvaardig genoeg, om die aan mij en aan mijne Ministers te wijten.

Ik had ten minste den troost, om van de landzijde veilig te zijn, en geene ongerustheid te moeten gevoelen, omtrent de ongeschondenheid mijner provintiën, welke ik alleen, onder alle de Koningen van Europa, te midden der stormen dezer laatste tijden bewaard had. Deze rust zou ik nog genieten, zonder de raadslagen, die u van het regte spoor verwijderd hebben. Al te ligtelijk hebt gij u laten overhalen door den haat, die uwe eerste vrouw tegen Frankryk koesterde, en weldra hebt gij in hare onbillijke gevoeligheid tegen mijne Ministers, tegen uwe moeder, tegen mij zelven, gedeeld.

Ik heb mij mijne regten moeten herinneren, als vader en als Koning; ik deed u in hechtenis nemen; ik vond in uwe papieren het bewijs van uwe schuld; doch op het eind mijns loopbaans, ten prooij aan de smart van mijnen Zoon op het schavot te zullen zien sterven, werd ik door de tranen uwer Moeder aangedaan, en ik schonk u vergiffenis.

Mijne onderdanen nogtans werden ontrust door de logenächtige berigten der factie, aan wier hoofd gij geplaatst waart. Van dat oogenblik af aan verloor ik de rust mijns levens, en bij de rampen mijner onderdanen had ik te voegen die, welken mij de verdeeldheid van mijn eigen huisgezin veröorzaakte.

Men belasterde zelfs mijne Ministers bij den Keizer der Franschen, die, meenende Spanjen aan zijn verbond te zien ontvallen, en zelfs in mijn eigen huisgezin de gemoederen aan het gisten ziende, onder verschillende voorwendselen mijne staten met troepen overdekte. Zoo lang zij op den regter oever van de Ebro bleven, en bestemd schenen, om de gemeenschap met Portugal te onderhouden, moest ik hopen, dat hij terug zou komen tot de gevoelens van achting en van vriendschap, welken hij mij altoos getoond had. Toen ik vernam, dat zijne troepen op mijne hoofdstad in aantogt waren, gevoelde ik de noodzakelijkheid, om mijn leger rondom mij te vereenigen, om mij voor mijnen doorluchtigen Bondgenoot te vertoonen in eene houding, den Koning van Spanjen waardig. Ik zou zijnen twijfel hebben doen verdwijnen, en mijne belangen overëengebragt. Ik beval mijne troepen Portugal en Madrid te verlaten, en ik verzamelde dezelven uit onderscheidene oorden des Rijks, niet met oogmerk, om mijne onderdanen te verlaten, maar, om met waardigheid den roem des troons te handhaven. Mijne langdurige ondervinding deed mij daarënboven begrijpen, dat de Keizer der Franschen begeerten kon koesteren, strookende met zijne belangen, en met de staatkunde van het uitgestrekte stelsel des vasten lands, doch die de belangen van mijn huis konden kwetsen. Welk is uw gedrag geweest? Gij hebt geheel mijn Paleis in opschudding gebragt, gij hebt mijne gardes-du-corps tegen mij doen opstaan; uw vader zelf is uw gevangene geweest; mijn eerste Minister, dien ik verheven en in mijn familie aangenomen had, is, gekwetst en bebloed, van den eenen kerker in den anderen gesleept; gij hebt mijne grijze hairen met schande overladen; gij hebt van dezelven eene kroon geroofd, die mijne vaderen met roem gedragen, en die ik onbevlekt bewaard had; gij hebt u op mijnen troon geplaatst. Gij hebt u ter genade gesteld van het volk van Madrid, het welk uwe aanhangers tot oproer hadden aangehitst, en van vreemde troepen, die ter zelfder tijd die hoofdstad binnen trokken.

De zamenzwering van het Escuriaal was volbragt; de daden van mijn bestuur waren aan de algemeene verachting overgeleverd. Oud en gebukt gaande onder de ligchaams-gebreken mijner jaren, heb ik dien nieuwen ramp niet kunnen verduren. Ik heb mijne toevlugt genomen tot den Keizer der Franschen, niet meer als een Vorst aan het hoofd zijner troepen, en omringd door den luister van den troon, maar als een ongelukkig en verlaten Koning. Ik heb te midden zijner leger-kampen eene wijkplaats en bescherming gevonden; ik ben hem mijn leven, dat der Koningin, en dat van mijnen eersten Minister verschuldigd. Ik ben u op uwe schreden naar Bayonne gevolgd. Gij hebt de zaken tot het punt gebragt, dat alles thans afhangt van de bemiddeling en bescherming van dien grooten Vorst. Zijne toevlugt te willen nemen tot volks-beroerten, de standaart der partijschap te willen opsteken, is Spanjen te grond doen gaan, en u, mijn Koningrijk, mijne onderdanen en mijn huisgezin in de ijsselijkste rampen dompelen. Mijn hart heeft zich ten volle voor den Keizer geopend: hij kent al den hoon, mij aangedaan, en alle de geweldadigheden, die ik ondergaan heb: hij heeft mij verklaard, dat hij u nimmer als Koning zou erkennen, en dat een vijand van zijn Vader aan vreemdelingen geen vertrouwen kon inboezemen; daarënboven heeft hij mij brieven van u getoond, die van uwen haat tegen Frankryk getuigen.

In dezen toestand zijn mijne regten duidelijk, en mijne pligten nog duidelijker; het bloed mijner onderdanen sparen, op het eind mijns levens niets doen, 't welk Spanjen in bloed en vlammen, in de ijsselijkste ellenden zou kunnen dompelen. O! voorzeker, indien, getrouw aan uwe pligten en aan de gevoelens der natuur, gij eenen trouwloozen raad teruggestoten had; indien, gerust aan mijne zijde gezeten, gij geduldig den loop der natuur had afgewacht, die uwe plaats binnen weinige jaren zal moeten aanwijzen, zou ik Spanjens staatkunde en belangen met alle belang hebben kunnen overëenbrengen. Ongetwijfeld zijn, sedert zes maanden, de omstandigheden hagchelijk geweest; doch hoe hagchelijk zij ook zijn mogten, zou ik door de goede houding mijner onderdanen, door de geringe krachten, die mij nog overbleven, en vooral, door die zedelijke kracht, die ik bezeten zou hebben, door mij voor mijnen bondgenoot, wien ik nimmer eene reden tot klagen gegeven had, op eene waardige wijze te vertoonen, eene schikking verworven hebben, die de belangen mijner onderdanen met die mijner familie zou hebben overëengebragt. Mij mijne Kroon ontrukkende hebt gij de uwe verbrijzeld; gij hebt haar beroofd van het geen haar achtbaar, van het geen haar heilig voor alle menschen maakte.

Uw gedrag jegens mij, uwe onderschepte brieven, hebben eene koperen scheidsmuur doen oprijzen tusschen u en den troon van Spanjen. Het is noch uw belang, noch dat van Spanjen, dat gij daar op aanspraak maakt. Wacht u eenen brand te ontsteken, van welken uw ondergang en Spanjens ongeluk het eenigst en onmisbaar gevolg zijn zouden. Ik ben Koning, door het regt mijner vaderen; mijn afstand is het uitwerksel van overmagt en van geweld geweest. Ik heb dus niets van u te ontvangen; ik kan in geene bijeenroeping eener vergadering bewilligen. Dit is al weder een misslag der lieden zonder ondervinding, die u omringen.

Ik heb geregeerd voor het geluk mijner onderdanen; ik wil hun geenzins burger-oorlog, oproeren, volks-vergaderingen en omwentelingen nalaten. Alles moet voor het volk geschieden, en niets door het volk. Dien stelregel vergeten, is zich schuldig maken aan alle de euveldaden, die uit zulk eene vergetelheid ontspruiten. Geheel mijn leven heb ik mij voor mijne volken opgeofferd, en het is niet op den ouderdom, dien ik bereikt heb, dat ik iets doen zal, strijdig met hunnen godsdienst, met hunne rust, en met hun geluk. Ik heb voor hun geregeerd, ik zal altoos voor hun handelen. Alle mijne opöfferingen zullen vergeten worden; en wanneer ik verzekerd zal zijn, dat Spanjens godsdienst, de ongeschondenheid mijner provintiën, derzelver onäfhankelijkheid en voorregten gehandhaafd zullen worden, zal ik ten grave dalen, u vergiffenis schenkende voor de bitterheid, met welke gij mijne laatste jaren vervuld hebt.

Gegeven te Bayonne, in het Keizerlijk Paleis, het Gouvernement geheten, den 2 Meij 1808.

(*geteekend*,) Karel.

No. III.

Brief *van den Prins* **van Asturiën**, *aan den* **Infant Don Antonio**, *te Madrid.*

Ik heb, heden, aan mijn zeer geliefden Vader een brief geschreven van den navolgenden inhoud:

„ Achtbare Vader en Heer! Ten einde aan U. M. een bewijs mijner liefde, gehoorzaamheid en onderwerping, te geven, en om aan de begeerte, welke zij mij dikwerf heeft te kennen gegeven, te voldoen, doe ik afstand van mijne Kroon, ten voordeele Uwer Maj., wenschende, dat zij 'er lange jaren genot van moge hebben."

„ Ik beveel aan U. M. de lieden, die mij sedert den 19 Maart gediend hebben. Ik vertrouw op de verzekeringen, die zij mij deswege heeft gegeven."

„ Ik smeek Gode, dat Hij Uwe Maj. lange en gelukkige dagen doe behouden."

„ Ik werp mij aan de voeten Uwer Kon. Maj."

„ De ootmoedigste zijner Zonen."

Ferdinand.

Gedaan te Bayonne, den 6 Meij 1808.

Uit krachte van den afstand, welken ik aan mijn geliefden vader doe, trek ik de volmagten in, die ik, vóór mijn vertrek uit Madrid, aan de Junte verleend had, ter afdoening der gewigtige en spoedverëischende zaken, welke zich, staande mijne afwezendheid, zouden kunnen opdoen. De Junte zal de bevelen en geboden van mijn zeer geliefden Vader en Vorst nakomen, en dezelven in de Koningrijken doen ten uitvoer brengen.

Ten slotte moet ik aan de leden, Junte, aan de geconstituëerde magten en aan de geheele natie, mijne dankbaarheid betuigen, wegens den bijstand, dien zij mij verleend hebben. Ik beveel hen aan, om zich, met hart en kracht, aan Koning *Karel* en aan Keizer *Napoleon* te hechten, wier magt en vriendschap, meer dan iets anders, de hoofdbelangen van Spanjen, namelijk, deszelfs onafhankelijkheid en de onschendbaarheid van zijn grondgebeid, kunnen verzekeren. Ik beveel u aan, om u niet aan de listen onzer eeuwige vijanden bloot te geven, om onderling en met onze geällieërden verëenigd te blijven, om bloed te sparen, en om die ongelukken voortekomen, welke het gevolg der tegenwoordige omstandigheden zouden zijn, wanneer men zich aan eenen geest van verwildering en tweespalt overgaf.

Bayonne, den 6 Meij 1808. (*geteekend*.) Ferdinand.

In het laatst der maand April hadden ook te Toledo oproerige bewegingen plaats gehad, die echter zonder bloedstorting schijnen afgeloopen te zijn.

By het Bureau der Koninklijke Courant, *te Utrecht.*